

عنوان مقاله:

ظرفیت سنجدی اصل هشتم قانون اساسی برای نظارت دستگاه های حاکم بر یکدیگر

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین حقوق اداری، دوره 6، شماره 19 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندها:

مهدی حسنوند - دانشجو دکتری حقوق عمومی دانشگاه تهران، ایران

محمد حسنوند - دانش آموخته دکتری تخصصی حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه شهید بهشتی / قاضی دیوان عدالت اداری / مدرس دانشگاه

خلاصه مقاله:

اصل هشتم قانون اساسی یکی از اصول مترقبی مندرج در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است که بیان می دارد: «در جمهوری اسلامی ایران، دعوت به خیر، امر به معروف و نهی از منکر وظیفه ای است همگانی و متقابل بر عهده مردم نسبت به یکدیگر، دولت نسبت به مردم و مردم نسبت به دولت، شرایط و حدود و کیفیت آن را قانون معین می کند». اگرچه در اصل مزبور وظیفه دعوت به خیر و امر به معروف و نهی از منکر نسبت به سازمان های دولتی به یکدیگر تصریح نشده است اما با توجه به این که در صدر اصل به «همگانی» و «متقابل بودن» وظیفه اشاره شده است، می توان این وظیفه را نسبت به سازمان های دولتی نیز تسری داد. به این معنا که با ایجاد یک سازمان در راستای موازین مقرر در اصل هشتم قانون اساسی، می توان نظارت از طریق امر به معروف و نهی از منکر را محقق نمود. البته در نظری مخالف با عنایت به اصل عدم صلاحیت در حقوق عمومی، می توان محدوده اصل را خارج از نظارت دستگاه های حاکم بر یکدیگر قرار داد.

کلمات کلیدی:

نظارت، دستگاه های دولتی، اصل هشتم، نظارت متقابل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029134>

